

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera, v právní věci žalobce: **P. M.**, zastoupen JUDr. Miroslavem Bukovjanem, advokátem se sídlem Jánské nám. 266/6, Cheb, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2010, čj. 1731/DS/10-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2010, čj. 17 A 44/2010-55, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 6. 2010, čj. 1731/DS/10-3, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru silničního hospodářství a dopravy, ze dne 20. 4. 2010, sp. zn. KSÚ 312/2010, čj. MUCH 10504/2010, kterým byl shledán vinným za spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) a písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kterých se dopustil porušením § 5 odst. 1 písm. f), § 6 odst. 8 písm. a) a odst. 12 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta 26 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu 13 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 4. 10. 2010, čj. 17 A 44/2010 - 32, přiznal žalobě odkladný účinek. Následně rozsudkem ze dne 30. 11. 2010, čj. 17 A 44/2010 - 55, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

Zamítavý rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. V odůvodnění svého návrhu stěžovatel předně poukázal, že již Krajský soud v Plzni přiznal správní žalobě odkladný účinek. Stěžovateli v důsledku sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 13 měsíců hrozí ztráta zaměstnání a tím i výdělku. Stěžovatel je zaměstnán jako řidič – skladník, a proto k výkonu svého povolání potřebuje řidičský průkaz. V případě jeho odebrání bude muset pracovní poměr se zaměstnavatelem rozvázat. Stěžovatel ze svého výdělku hradí kromě svých základních životních potřeb také výživné na své dvě nezletilé děti, a to v celkové částce 2700 měsíčně. Dále měsíčně splácí půjčky v

celkové částce 3544 Kč. Stěžovatel uzavřel, že ztráta zaměstnání, a tím pádem i výdělku, by pro něj představovala nenahraditelnou újmu.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti k samotnému návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na posouzení toho, zda stěžovatel uvedl skutečnosti dokládající možnost vzniku nenahraditelné újmy. Nenahraditelnou újmu se pro účely rozhodování o přiznání odkladného účinku rozumí existence výjimečného a závažného stavu, který již nelze v průběhu času nijak odčinit či upravovat (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, čj. 6 Afs 25/2003 - 59). Možnost vzniku nenahraditelné újmy je třeba zkoumat subjektivně, ve vztahu k osobě a situaci účastníka řízení, který o přiznání odkladného účinku žádá; ten také nese břemeno tvrzení.

Z kopie dohody o změně pracovní smlouvy a potvrzení zaměstnavatele STAMAT F.L. s. r. o. založených v soudním spise Nejvyšší správní soud ověřil, že k výkonu zaměstnání stěžovatele je nutný řidičský průkaz. Zaměstnavatel potvrdil, že v případě, že stěžovateli bude tento doklad odebrán, bude jeho pracovní poměr ukončen. Z daného vyjádření tedy plyne, že možnost řízení motorového vozidla představuje nezbytný předpoklad pro výkon zaměstnání stěžovatele. V této souvislosti Nejvyšší správní soud podotýká, že na základě § 52 písm. f), věta před středníkem zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď, nesplňuje-li zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Nemožnost řízení motorových vozidel na dobu 13 měsíců by se tedy mohla stát důvodem pro zánik pracovního poměru stěžovatele. V dané věci přitom nelze odhlédnout od toho, že stěžovatel ze svého příjmu hradí výživné na své dvě nezletilé děti. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že právní následky rozhodnutí o přestupku by mohly mít natolik závažný vliv na budoucí profesní a příjmové poměry stěžovatele, že by u něho mohly vyvolat onu nenahraditelnou újmu, jak vyžaduje § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud poukazuje, že k témuž závěru dospěl i v usneseních ze dne 3. 2. 2011, čj. 5 As 80/2010 - 75 a ze dne 7. 5. 2008, čj. 5 As 14/2008 - 43, týkajících se skutkově podobné věci.

Nejvyšší správní soud posléze posoudil žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob a ani že by takovým rozhodnutím byl dotčen veřejný zájem.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud využil dobrodiní zákona a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. K tomu soud dále připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. dubna 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu